दीनधियःकरेणवः तंकेवलंविचुक्रुशुः ॥२७॥ २८ ॥ मनउत्साहशक्तिः बलंशारीरम् ओजः ऐंद्रियंतेषाम् सकलंबलादिविपर्ययोविपरीतमधिकम् जलौकसः ग्राहस्य ॥ २९ ॥ सइत्थंयदाप्राणस्यसंकटमाप यतोदेही ॥ ३० ॥ बुद्धिमेवाह नमामीति अहंनचप्रभवामि यतःग्राहरूपेण केवलंविधातुःपाशेनावृतः तथाऽपितंपरंपरमेश्वरम् परेषांब्रह्मादीनामयनमाश्रयभूतं शरणंयामि ॥ ३१ ॥ कोऽसौयंशरणंयासितत्राह यःकश्च

तथातुरंयूथपतिंकरेणवोविकृष्यमाणंतरसाबलीयसा ॥ विचुक्रुशुर्दीनधियोऽपरेगजाःपार्ष्णिग्रहास्तारयितुंनचाशकन् ॥ २७ ॥ नियुद्ध्यतोरेवमिभेंद्रनक्रयोर्विकर्षतोरंतरतोबहिर्मिथः ॥ समाःसहस्रंव्यगमन्महीपतेसप्राणयोश्चित्रममंसतामराः ॥ २८ ॥ ततोगजेंद्रस्यमनोबलौजसांकालेनदीर्घेणमहानभूद्व्ययः ॥ विकृष्यमाणस्यजलेवसीदतोविपर्ययोऽभूत्सकलंजलौकसः ॥ २९ ॥ इत्थंगजेंद्रःसयदापसंकटंप्राणस्यदेहीविवशोयदृच्छया ॥ अपारयन्नात्मविमोक्षणेचिरंदध्याविमांबुद्धिमथाभ्यपद्यत ॥ ३० ॥ नमामिमेज्ञातयआतुरंगजाःकुतःकरिण्यःप्रभवंतिमोचितुम् ॥ ग्राहेणपाशेनविधातुरावृतोऽप्यहंचतंयामिपरंपरायणम् ॥ ३१ ॥ यःकश्चनेशोबलिनोंऽतकोरगात्प्रचंडवेगादभिधावतोभृशम् ॥ भीतंप्रपन्नंपरिपातियद्भयान्मृत्युःप्रधावत्यरणंतमीमहि ॥ ३२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेमन्वंतरानुवर्णनेगजेंद्रोपाख्यानेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच एवंव्यवसितोबुद्ध्यासमाधायमनोहृदि ॥ जजापपरमंजाप्यंप्राग्जन्मन्यनुशिक्षितम् ॥ १ ॥

नेति अंतकएवोरगः तस्मात् तंशरणमीमहिव्रजेम यद्भयादित्यत्रश्रुतिः भीषाऽस्माद्वातःपवतेभीषोदेतिसूर्यः भीषाऽस्मादग्निश्चेंद्रश्चमृत्युर्धावतिपंचमइति ॥ ३२ ॥ इत्यष्टमस्कंधेटीकायांद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तृतीयेतुगजेंद्रेणस्तुतोहरिरुपेत्यतम् समुद्धधारेभंग्राहात्ग्राहंदेवलशापतः ॥ १ ॥ जाप्यंजप्यंस्तोत्रम् प्राग्जन्मनिइंद्रद्युम्नसंज्ञे ॥ १ ॥